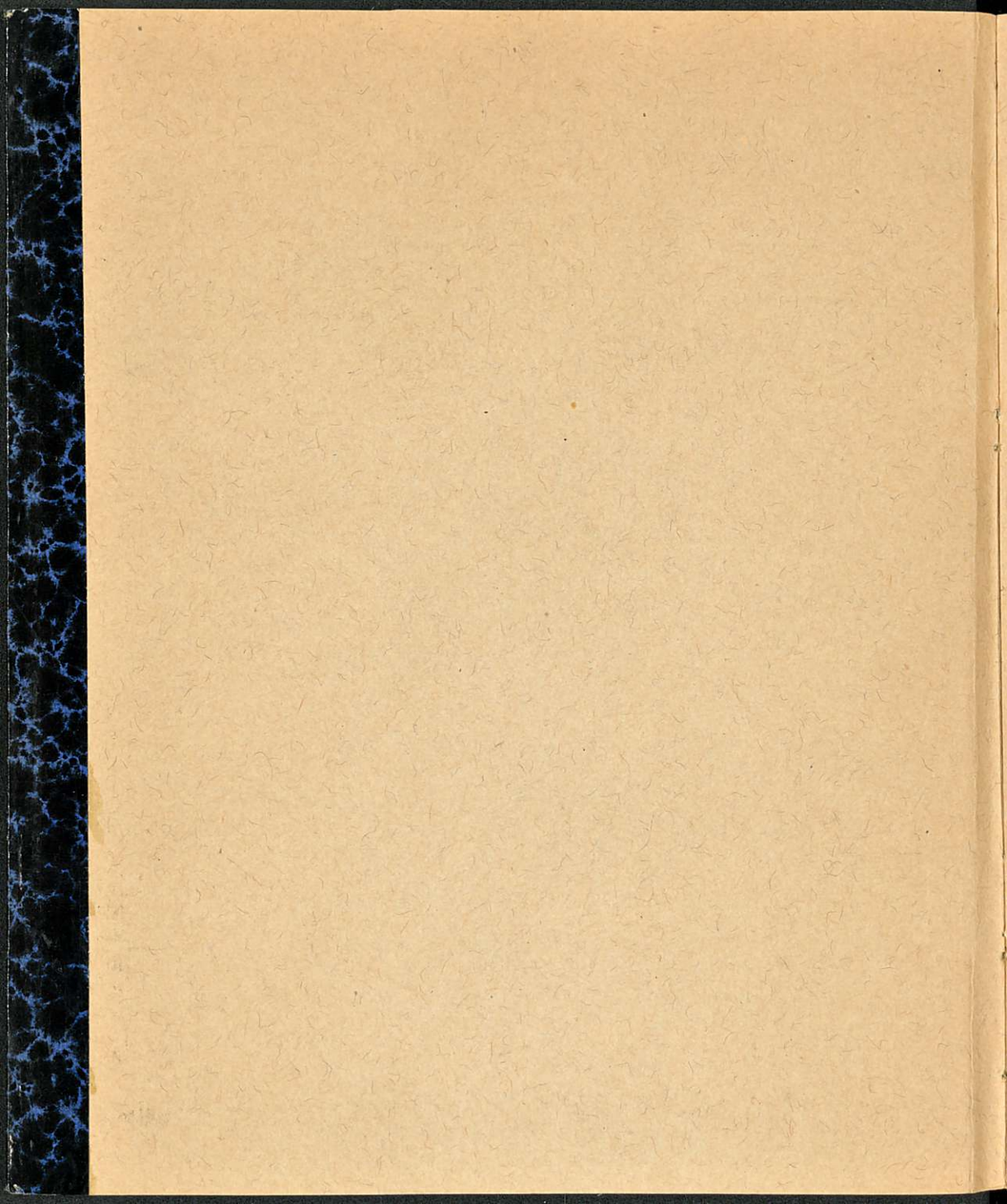

Arenius, M.:

Enfaldig predikan ö.evang.
på 7. söndagen efter Trin.
1750.

Åbo s.a.

K. P. B. 1750.

Enfaldig Predikan /

Öfver

L O N D O N S B O K S T A M M

På

Tiunde Töndagen efter

TRINITATIS,

Hållen uti Åströmsången /

Sör Swenska Domkyrko = För-
samlingen i Åbo, år 1750.

Och,

Sine R. Åhörare til skyldig tjenst och nöje,

På Trycket framgifwen

Af

MARTIN ARENIUS

Capellan i Herstades.

MD, Trykt af J. O. KAMPPE, Kongl. Acad. Boktr.

Nåd och frid föröke sig i Eder och oss
allom/ genom Guds och wårs H^Er-
ras Jesu Christi kundskap: I then
Högsklofwade Tre-Enige Guds / Guds
Faders/ och Sons/ och Thens Helige
Andes wälsignade Namn/ AMEN!

SERRE/ jag tror: hjelp mina otro.
Theske estertänkelige ord/ som en högtbe-
dröfwad man med tårar utsagt/ då han
hos Jesum ansökte om hjelp och bot för
sin/ af diefwuln lekamligen besatte och hårdt plågade/
Son/ finnes upteknade af Evangelisten *Marcus* i thes
Evangelii Boks 9:de *cap* v. 24 allom swagtrognom/
anfäktadom/ klenmodigem och försagdum/ med otro
kämpande Siälur til mycken krafrig tröst/ upmun-
tran och starkio i trone. Och är härwid 1:0 wäl til
märkiandes: at Herren Jesus fordrade af thenna
mannen/ som begärte hos honom hjelp och tröst/
Trona det är/ han wille utaf honom warda an-
sedd och erkänd för Guds Son/ werldenes *Messias* och
Fräl

Brållfare / som therföre uppenbarades i mandomen /
 at han skulle neder slå och förstöra diefwulens giernin-
 gar: **J**esus wille af honom bli erkänd för en sådan
Herre och sanner Gud / hwilko tilkom uti hans Nåd,
 lare ämbete makt til at biuda / råda och herrska öf-
 wer helwetis andarna / dieflarna; som woro honom
 underdånige / ja ock Christi Lärjungar underdånige i
 hans namn / at se at *Luc. 10: v. 17, 19, 20.* **E**n sade
 han til mannen här / som bad honom säsand: För-
 mår tu något / så war kunna tig öfwer oss och
 hielp oss; **J**esus swarade honom: om tu tro kan /
 allenast du thet tro kan: all ting äro möjelig ho-
 nom / som tror. Men at Christi Lärjungar innet
 wid detta tillfälle förmårte utdrifwa diefwulen ifrå
 thema mansens unga Son; därit wisar **J**esus or-
 saken tydligen i *Matth. 17: v. 20, 21.* då han swarar
 them: För edar otro skull / och detta släktet
 går icke ut / utan med bön och fasto.

1. Joh. 3:
8.

Utså finne wi här af / at **H**errans ögon se
 efter Trona: then eskar och åstundar han alwarli-
 gen af alla dem / som wilja blifwa delagtiga / eller
 deltagande uti hans Gudomeliga nåd / hielp och tröst /
Ty / tron **J** icke / så fetar thet med eder /
 eller: så skolen **J** icke blifwa för mig och hafwa be-
 stånd; säger **H**erran i *Isai 7: v. 9.* Och utan trona /
 säger Apost. Paulus i *Ebr. 11: v. 6.* är omöjeligit
 tackias Gudi. **T**y then til Gud komma wil /

Jer. 5: v. 3.

eller stå i hans wärliga belagtighet / ämintande och
 rätta tienaude / han måste tro / at Gud är; och
 at han lönar them / som sökia honom. Det
 är / han måste ej allenast tro / at en Gud gies / och
 at han är / det högsta fulkomligaste wäsendet / en als-
 mächtig / sansfärdig / alwis och god Gud; utan ock hål-
 la Gud af hjertat för sin Gud / förlåta sig hel hällen /
 endast och allena / uppå honom / och med all hjerre-
 lig tillförsikt och förtrostan hängia och hålla sig in til
 honom / hwila och bero wid HErran lefwandes Gud
 alt stadigt i trona. Thersföre utbiuder sig ock Gud
 åt menniskan / och säger på åtskillige ställen i then
 H. Skrift / i synnerhet i *Esaiae Prophetios* 41: v. 10,
 13, 14. och 43: Cap. v. 3. **Wit icke af / ty jag är
 Din Gud: jag styrker dig / jag hjælper dig ock /
 jag håller dig wid macht genom mina råtfär-
 dighets höggra hand. Och jag är HErran din
 Gud / then helige i Israel / tin Frälsare och
 förlossare. Och så utlåter sig Gud / på det ock men-
 niskan måtte i trona taga honom an / åbra och wör-
 da honom för sin HErra och Gud / med Aposteln
 Thoma, af *Job. 20:* säjandes: **Min HErra och min
 Gud!** och med *Esaia*, af *Prophetians* 25: v. 1. **HErra!
 Tu äst min Gud: Tig prisar jag / jag lof-
 war Titt Namn; ty Tu gide under: Tin
 gamla anslag äro trofast och sansfärdig.****

Ötterligare 2:0 är thet märkeligit uti then an-
 förde

förde mansens *Exempel*, af hvilken Herren **JESU**
 fordrade Trona / at han säger wäl: **HERR** / jag tror;
 men beder thehos med tårar och gråtande ögon / at
HERRen wille hjälpa hans otro. *Hjelp mina otro /*
 säger han. Det är / som wille han säga: **Ach! HERR**,
 re / jag hafwer wäl derföre haft min Son hit til,
Tig / at jag har thet hopp / det Tu hjälper honom,
 ifrån diefwulen / och entledigar / gör honom fri och,
 lös utaf thes band och bojar. Jag har beghnt på,
 til at tro; men måste bekänna / at / när jag betän-
 ker then onde / stumme andans grusweliga makt och,
 ganska swära / jämrans-wårda medfart med mitt,
 barn / och ser thehos på thenna pligans långwarige-
 het / samt at **Tine** Lärjungar intet förnått drifwa,
 honom ut / så finner jag beklagligen ännu hos mig,
 någon otro / twekan och twiswelaktighet. Men jag,
 will nu gerna fastare tro / och det uppå **Tig** **HERR**,
 re **JESU** / allena; hjelp mig thetil genom **Tina** nåd;
 hjelp min Son / så warder ock min otro hulpen. Eller,
 ock wille han säga så mycket: Se intet uppå min,
Tros swaghet / utan uppå min Sons stora elände,
 och mins hjertans ångst och bedröfwelse. **HERR** /
 förtag mina otro / och hjelp och styrk min
 swaga tro.

Gör det 3:die och sidska / så är ej heller til förbl-
 gåendes / utan noga til åttandes i thenna handek:
 At en sådan känning utaf otro / eller den swaga
Tron / är ock intet utan all kraft och wärkan.

Thi wi se här / at then kärleks rike och milde Frälsa-
ren icke föraktade / förkastade och afviste ihenna swag-
trogna / med otro kämpande / mannen; utan war
rätt hjerteligen nådig och tilfreds dermed / at han
erkänner sin swaghet och beder om hjelp och styr-
ke til sin swaga tro. Jesus säger intet: hwad

// är thet för en ro / som har otro i följe med sig?

// Och om du intet fant ro med en starkt förtröstan /
utan all tvekan och twiflan / så kan och wil jag intet
hjelpa dig. Si så sade intet Jesus til honom; utan

han hjälper både honom och hans Son rätt kärlek-
gen och wäldeligen / af bloitta nåd / och bewisar ther-
med i selska wärcket / at han war och är then / om

hwilken Herren Gud selsk *prophete* at och sagt i *Esa*

// 42: v. 1, 4. En förbräkad rö skal han icke
// sönderbröta / och en rykande waka skal han
icke utsläcka; utan han skall lära hålla rätt-
ten i sanning / eller / utföra domen til en seger.

af *Matth.* 12 v. 20. Han skall icke wara knorrisk
eller gruswelig; på det han skall sättia rätt

på jordene. Efter grund språket: Han skall,
icke utsläcka / ej heller sönderbröta / in til thes han,
warder sättiandes dom på jordene:,, Och djarna
skola wänta efter hans lag och hoppas therå.

Men nu / mine käreaste och Herrans dyrt-äterlö-
ste / så är och förblifwer Herren Jesus altid then
samme / som han varit hafwer; och war Gud är
barnherrigheternas Fader och all hugswalehses Gud /

then et bedröfwade och förkrostat hjeria icke wardet *psal. 51: //*
 föraktandes: han wil wederqwicka the ödmunka //
 des Andra och hela the förkrostatas hjeria //
 efter sit löfte i *Esa. 57: v. 15.* Han älskar/ omsam- //
 nar/ och låter sig ganska hierteliga wårda om //
 then stål/ hwilko om tröst/ om den rätta trösten/
 stor ångslan är/ med Konung Hi/kia af *Esa. 38.*
 Han/ then gode och trogne Herden/ skal sielf/
 försambla lamben/ alla kientrogna/ i sin famn
 och bära them i sit skiot och fordra the lamb-
 digra/ d. å. The daggiande främmande barn, som
 sig til *SERRAN* gifwit hafwa, at the skola honom tie-
 na och älska *SERRAN*s namn: och them skal han hafwa
 til sit helga berg, och skal glädia them uti sit bönhus, och
 gifwa them et ewigt namn, thet icke förgås skal. at se af
Esa. 40: v. 11. och 56: v. 6, 7. Ly heter han
 trofast och sansfärdig/ then ther dömmet och
 strider med rättferdighet; i *Upenb. B. 19: v. 11.*
 Och hans klädnad är bestänkt med blod/ och //
 hans namn heter Guds Ord; wandrandes fram //
 för och mitt ibland then hwita och rena Guds häär/
 som i himmelen är. *ibid. v. 13, 14.*

Huru nu denne warkusamme *IESUS* styrkte så
 wät sina kientrogna Lärungars hjerian/ som eck låg
 til folkets tro/ the ther löfwade hes honom i nå-
 gra dagar/ och wordo af honom underligen spildes
 wid 4000. män/ förutan qwinnet och barn/ med 7.
 bröd

bröd och fåå fiskar: så wi närmare höra af sielfwa
Textens afhandling och förklaring; hwartil bered och
 stark of o Gud med tin Andes nåd och kraft af hög-
 dene / för Jesu Christi wårs Frälsares skull! Ja / jag
 tror; Min Jesu stärk min tro, at jag tig helt må niu-
 ta: gif kraft til seid och samwets ro, mig i tin sår in-
 slute; mig rene städs tin blodswett röd: min själ uplif-
 we så tin ödd, at jag tig blott må leswa.

Pris ware tig, o Jesu from, som mig til nåde ta-
 ger. Ach! låt mig, som tin egendom, här leswa alla da-
 gar; och när jag öde, så war mig huld: Tin blod af-
 plane all min skuld, så är min räkning sluten. Hjelp of
 Dertil nådeligen / och at jänte wår egen / afwen an-
 förtro Dig thetas nöd och angelägenhet / som wår
 förbön begiära: Förbarma tig öfwer dem och of al-
 la / och lär of at bedia i trone. Dig Abba färe
 Fader / Fader wår / som äst i himlom.

TEXTEN: Marci 8: v. 1 - 9.

Selige Fader! Selga of i tine sanning, ty Tit tal är
 sanning. Och at Tu tin Ande och kraft wårdigas, of
 allom, til omwändelse, tro lif och salighet, med ordet
 gifwa: hör of milde G:erre Gud!

I anledning af upläsna Heliga Evangelio skall
 nu genast wår korta och mycket enfaldiga Berraktel-
 se genom Guds nåd blifwa / at tilse och öfwerwåga:

Huru Tron förhåller sig / både i anseende
 til thet lekamliga och andeliga goda / som Gud
 gler of.

Swär:

Hwarwid märkes 1:0 Huru Tron tillförer sig alt godt hos Gud i lekamlig och andelig motto.

2:0 Huru den utöfwar sig i beständig kärlet mot nadsan, och har altid at kämpa emot otron.

I medlertid D! H. And wår tröstare from ic.

Wi wisse nu/ genom Guds nåd/ til fölle af thet exempel, som förkommer oss i Söndagsens Hel. Evangelio/ taga i öfwerwågan och betraktan: Huru Tron förhåller och har sig/ i anseende båd til thet lekamliga och andliga goda/ som Gud gier oss/ Och therwid tilse först/ Huru Tron tillförer sig alt godt af Gudi i lekamlig och andlig motto.

Aposteln Paulus säger i Ebr. 11: v. 1. at Tron är en wiß förlåtelse på thet man hoppas/ och twiflar icke om thet man icke ser. Det är Tron är en sådan omedelsämlig gudomelig öfwerlygelse och et grundfaste/ i hjertat af Guds Ande genom Evangelii ord wärckad; hwarmedelst then botferdige Syndarn kan pålitligen/ hel fast och stadig/ eller orörligen/ bygga och grunda alt sit hopp om thet/ som Gud oss i sit heliga ord läfwat och försäkrat hafwer/ at thet ju icke kan/ eller skall sela. In Herrens ord är sanfärdigt och hwad han läfwar thet håller han wißerliga/ af Psalm. 33: v. 4. Och Gud är icke en menniska/ at han kan
 B liuga

liuga/ eller menniskjobern/ at honom något
 kan ångra; nemligen med någon förwandling och
 ombytelse til sit wäsende/ Egenstaper/ ord/ wiha al-
 wisa heliga rådslag och beslut. Skulle han säja
 // något och icke gjörat? Skulle han något ta-
 // la och icke hållat? Tron är alltså then fasta
 grund/ hwarmedelst en Gudi tilgitwen/ i sanning/
 rättsliga omwänd siäl förläter sig på thet goda/ som
 hon intet ser/ lika som hon säge det/ utan allenast
 i trone och hoppet efterlångtar och wäntar; som ses
 at *Abrahams* alla *Trognas* *Faders*, *Mosis* och andre
 helgons exempel, uti hela det 11: Capitlet i *Episteln* til
 the *Hebreer*. jämför *Rom. 4: Cap. v. 18 - 21.*

Wi warde ock öfwerthgade än yttermera här-
 om at de 4000 mäns exempel i wårt heliga inne-
 warande Söndags *Evangelio*; the thet/ med qwinnor
 och barn/ hade i 3. dagar töfswat när *Jesus*/
 och hade intet/ thet the äta kunde. *Evange-*
listen Matthæus i sit 15: *Cap v. 29.* berättar tydeli-
 gen/ at the woro så många/ för utan qwinnor och
 barn: Och han säger/ at här hade mycket folk
 kommit til *Christum*/ nppå et berg wid *Galilæe*
 hafwet/ och hade med sig allehanda sjuka/ läs-
 // som: halta/ lama/ blinda/ dumba/ lemman-
 // lösa/ och många andra; och han gjorde them
 // helbregda. Ja här woro både *Judar* och *hedningar*
 tillsammans/ som hel trögat och nära höllo sig in til

Jesum/ til at höra hans lära och bewisa kärlet e-
 mot the eländiga: hade ock med stor hjertans lust
 och begärighet hört ordet af Trälarens mun/ och
 prifat *Israels*. Gud för all the kraftiga underwerk/ som
 the sägo här af honom skie och förättas uppå de
 stuka; så at the derwid nästan förgäto maten/ och
 kände ej lärdeles hunger til sin kropp. Hwarwid
 sannades det/ som står i *Matth. 4*: Mennistian //
 lefwer icke allenast wid bröd/ utan af hwart //
 och et ord/ som går utaf Guds mun/ eller/
 af alt thet utaf Herrans mun går/ af *5. Mose*
B. 8: Eller ock kunde så wara/ at the i de förra
 dagar och på wägen tijt at redan förtärt/ hwad the
 hade haft med sig: en del af folket woro ock lång-
 wägade/ allesammans redan å 3:die dagen fastande/
 och kunde således intet uthårda; om icke theras le-
 kamliga hunger äfwen af Jesu blifwit stillad/ och
 the uppå så underbart sätt spisade/ samt med et rikt
 föråd wälsignade/ långt större/ än the tilsörrene
 hade/ så de satte sig ned til at äta. En genom
 thet/ at Jesus wälsignade och tackade/ så han
 tog the 7 bröd och några små fiskar; så warde
 thenna spis så ymnig och fördktes uti allas theras
 händer.

Ser nu käraste Siälur: huru Troen är et sådant
 wäsendteligit ting i Sielen/ hwarmed jag hoppas och
 tilsörjer mig thet goda af Gudi/ som jag icke ser.
 En sådan Tro hade thenna stora folk hepen; ty de

fågo ju ingen lekammelig spis / at minstone ey tilræckelig för sina naturliga ögon: och hoppades änta / at Gud skulle nåra och föda / mätta och wedergawicka them. De måtte ha hört tillförrene / och rättade sig nu efter Jesu ord och lära uti hans widlyftiga bergs predikan / så lydande i *Matth. 6: v. 31-34.* Så skolen

//
//
//
I nu icke hafwa omsorg, säjande: Swad skole wi äta? Eller, hwad skole wi dricka? Eller, hwad skole wi klåda oss med? Ty allt sådant söka Sedningarna: edar himmelske Fader wet wel, at allt thetta görs eder behof. Söcker först efter Guds rike, och hans rättfärdighet; så faller eder allt thetta til. Sörjer icke förthenful för morgondagen: ty morgondagen hafwer sielf sina omsorg med sig: thet är nog, at hwar dag hafwer sin egen plåga.

Men then gode Frålsaren befrågar här oss med sit sina Lärjungar och anställer et tal med them om thetta folkets spisande. Och thet gör han til at försökia them och theras tro; ty han wisse wäl / hwad han wille gödra / at tala af *Joh. 6: v. 6.* Jesus kallade til sig sina Lärjungar / står i wår *H. Text*, och sade til them: Jag warfunnar mig öfwer folket; ty the hafwa nu i tre dagar sökwat när mig / och hafwa intet äta. Och om jag låter them gå fastande hem / gifwes the up i wågen. Men det wille han intet / som ses af *Matth. 15: v. 32.* Ty så warfunsam och medlidande war Jesus / och bewisar thetmed / at Herren är barmhertig och en förbarmare; at han

är allom god och förbarmar sig öfwer all sin
 wäref / af *Psalm 145: 9.* gifwer them trösta kraft
 och them maktlösom starkhet nog. *Eesai 40: v. 30.*
 Han frågar derföre sina Lärjungar: huru mång bröd
 hafwen I? The swarade: Siu. Förut sade the:
 Hwar tager man bröd här i öknene / ther
 man them med måtta kan?

Uf detta Lärjungarnas exempel kan nu hwar och
 en utaf oss lätteligen finna / ofta och förfora / huru
 litet / eller iuret / Tron rimar sig med thet löstli-
 ga menniskliga förnustet. Ty ju klokare förnustet
 är / och tycker sig wara / uti sin uträkning / thes
 mindre wet det at finna och skicka sig i Guds wäref
 och wägar. Så heter thet snart / utan allt betän-
 kande; Hwar tager man bröd och lifsuppehälle?
 och åter; hwad förslår thet ibland så många? Och
 efter thet man ej kan / eller will / hoppas och förtrö-
 sta uppå Guds försorg / wara nögd med thet han af
 sin wälsignelse ger en under bön och arbete / samt
 rätt nyttia thet / af Gud förlänta / rimmeliga goda /
 utan hans förörnelse; så måste man också lida brist
 och torftighet både på födo och kläder. Och til up-
 pighetens bibehållande / ja tar man då för sig hwars
 jehanda dåraktiga / syndiga medel och utwägar / såsom
 med stälände / lümande / kugande och bedragande /
 sin nästas förtryck / oförrättan- och förfördelande på
 allt uptänkeligit sätt: si det gör och förorsakar them
 skändeliga etren / twiflan och mistrostan på Gud /
 hans Saderliga försyn och försorg. Deremot / om jag

Job. 6: 2

har trona til Gud / så tilføret jag mig alt godt til
 honom / äfwen i lekamlig mätto. Jag tilluter så
 lika som förnufts ögat / och ser Gud i trone an /
 täncker och säger alltid och allestäds wid mig sielfwan
 såhunda: Ach! Min Gud / jag är ju dit Creatur och
 handawärck / och du hafwer mig skapat til dit folck
 och fosterfår; Jag wil derføre aldeles hemställa dig /
 som bättre wet och mera förjer för mit uppehälle /
 än jag sielf kan gidrat: Tu warder mig wäl under-
 hållandes / födandes / klädande och hjelpande / såsom
 dig bäst synes. Och sij för måste himmel och jord
 förgås / innan Gud skulle låta en sådan / på honom
 troende menniska / lida brist på födo och kläder / el-
 ler annan nödorst / som til detta lifwet tienar: Thet
 fordrar och kräfwer hans Gudomeliga trösteliga löften
 och tillägeller i ordet / som stå wist och fast; och äro
 ja och Amen i Christo Jesu. Det ock David af
 Guds Andas ingifwelse intygat / tröstar och upmun-
 trat sig sielf och andra dermed / som ses af Psalmen
 den 34:de versen 9, til 11. Smaker och ser, huru
 kuslig GErren är: säll är then, som tröster uppå honom.
 Fruktar GErren, I hans helige; ty the som frukta ho-
 nom, the hafwa ingen brist. The rike skola torstige wa-
 ra, och hungra: men the, som GErren söta, hafwa in-
 gen brist på något godt. Och Psalm 37: v. 16, til 19.
 Thet ligla som en rättfärdig hafwer, är bättre än många
 ogudaktigas stora hafwor. Ty the ogudaktigas arm skal
 sönderbrytas: men GErren håller the rättfärdiga wid makt.
 GErren känner the frommas dagar; och theas gods skal
 blifwa ewinnerliga. The skola icke på stam komma i then
 onda

2. Cor. 1:
 v. 20.

onda tiden; och i hårdam ärom stola the nog hafwa.
och v. 25. Jag hafwer ung watit, och är gammal wor-
den, och hafwer ännu aldrig sedt then rättfärdiga förlä-
ten, eller hans säd efter bröd gå.

Och det ware nu sagt om Tron såsom hwars
igenom en siäl anförtror Gudi det lekamliga goda.
Men de rätta omvända Christtroende siälar/ De //
tillförse sig ock alt godt hos Gud i andelig //
måtto och på siälens wägnar.

Detta warder oss mine Käreste rätt wäl afbil-
dadt och til sinnes fördt uti thesse 4000. mäns ex-
empel, hwilka här i Evangelio förmåles/ hafwa hållit
sig in til Jesum at höra Guds ord/ och i den för-
tröstan/ at Gud skulle wisa och måtta/ nära och för-
sörja dem: hwarmed de lämnat en wacker lärdom/
päninnelse och afmätning för alla dem/ som ännu in-
tet hafwa barna tron/ eller ock äro swaga begynna- //
re i trona; at de måge här af lära/ tillförse sig til //
Gud alt godt/ förtro sig honom/ det Högsta goda
och beständiga wäsendet/ allena/ och wänta af ho-
nom äfwen det andeliga goda. Ty/ såsom detta hel-
ga Evangelium underrättat oss/ huru wär t. H. Er- //
re och Frälsare Christus welat wisa och måtta det- //
ta folket til kroppen; så kunne wi ock derut af se //
at han wil fast mera med thet andeliga goda rikta //
föda och kläda wår fattiga/ utswulna och nakna siäl //
Sanuerligen / hwar man intet tilltror Gudi at //
kunna underhålla denna skröpliga/ förgängeliga och //
dödliga haddan/ kroppen / mycket mindre tilltror man //
hoc

honom så thet mera är / nemliga Siälens ewiga up-
 behållning och frälsning. Den jag inter tror om et
 stycke bröd / den tror jag ej heller om större skänd /
 eller ock at han gör mig rätt. Eho som alltså intet /
 med the unga svenabarn / har barnatron til Gud i le-
 famlig måtto; han warder swärliga troendes / och
 tillförjer sig ogierna Gudi thet / at han wil förlåta
 honom synderna / at han wil af nåd uppsöka och ewig-
 nerliga frälla des arma Siäl / uplysa / omvända / med
 thet oförgångeliga Guds ords såd å nyofödda / i rätt-
 ferdiggiörelsen rengjöra hiertat genom trona / förtät-
 tia thet i föreningens nåd och barnskapet hos Gud /
 samt allt mer och mer förnya / helga / luttra och ren-
 sa / i nådene in til andan stadfästa och bewara / och
 med alla Andans gäfwor och tronens frukter rikta och
 pryda / samt med Jesu helighets och rättferdighets
 ähreklädnad / här och där / ewinnerliga förhärliga thet
 odödeliga dyrtköpta Siälen. Men nu är Siälen o-
 säjeliga mera wärd / än kroppen / den Gud förjer fö-
 re; huru mycket mera så för den ädlare delen? Ly-
 bengar ock Herren i *Jeremiae 31: v. 3.* och säger til
 hwar menniska: Jag hafwer alltid och allestädes /
 eller med en ewig kärlek / haft tig kär: ther-
 före hafwer jag dragit tig til mig af blotta
 barmhertighet. Ock i *Esais 65: 2.* Jag uträc-
 ker mina händer hela dagen til et ohörsamt
 folk / som efter sina tankar wandrar på then
 wäg / som icke god är. Han låter tide och ofta
 pre-

predika och säga: tvändt om tu affällige Israel/
 så wil jag intet tvända mitt ansichte ifrå eder;
 ty jag är barmhertig/ säger HERren/ och wil
 icke vredgas ewinnerliga: allenast känd tina //
 misgjeringar/ at tu emot HERran tin Gud //
 syndat hastwer/ och hastwer icke lydt mina röst/ //

säger HERren. i *Jeremia* 3: 12, 13. Och then
 gode Israels Herden säger/ sig self wilja taga sin
 hjord til sig/ och besökta dem: söda sin får och
 låta dem lågra sig. Han wil uppsökia thet
 borttappada/ och igenhämta thet förwildta/
 och förbinda thet sargada / och stärkia thet
 swaga/ och hwad fett och starkt är skal han be-
 twara; och skal sköta them/ såsom the betarfwat.

Hesek. 34
 11, 15, 16.

En ingen Herde kan så leta efter et borttrappadt får:,,
 kunde tu Guds hjerta weta/ huru fast thet,,
 och ul dig står/ törstar/ längtar innerlig efter then/,,
 som söndrar sig från hans Hjord och får så säta;,,
 Skulle tu af kärlek gråta. Gud/ som allvar wist,,
 then fromma/ som uti hans huse bor/ will/ at in-,,
 gen skall omkomma/ genom satans ondiska stor: hwil,,
 ken ifrån satan flyr/ och hans wärck med allwar,,
 flyr/ frögd i högden han upwäcker/ som förutan,,
 ända räcker.

Dch må det med skäl beta om all thenna Guds
 godhet i andelig måtto til själen af *Jobs* 7: v. 17, 18.

§

Swad

Hwad är menniskan / at Tu achtar henne
 högt / och bekyntar dig med henne? Tu hem-
 söker henne dageliga och försöker henne alltid.
 Och af Psalm 144: v. 3 HERRE / hwad är men-
 skian / at Tu så låter Tig wårda om henne?
 och en människos Son / at Tu så achtar up-
 på honom? Ja derest Tron är af Guds Anda i hjer-
 tat wårkad och uptånd / såsom et wist botfärdige
 förlitande uppå thet osynliga / tillsagda och i hoppet
 efterlångtade / tillkommande ewiga goda; så kan ej
 skada / om man säge ej annat för sig / än synd / död /
 diefwul / domen och helfwetet. En en Christroende
 skäl anser interdera af alt thetta / såsom en öfwer-
 winerlig swårhet emot sig / utan ser igenom dessa swår-
 ta mola med sit tros öga uppå HERREN Jesum;
 i den wisga och fasta förtröstan / at Gud / i kraft af
 sin nådiga löften / af blotta barmhertighet / utan all
 thes egen förskyllan och wårldighet / allena för den-
 ne sin Söns fulkomliga lydna / bittra vino och död
 och dyra blods utgiutelse skull / will och skall skän-
 ka henne rättfärdighet emot synden / lif emot döden /
 Nåd emot domen / Salighet i stället för fördömmel-
 sen / och i stället för gemenskap med diefwulen / then
 fördömda helfwetets andan / Guds och hans Söns
 Jesu Christi sälla delachtighet / samt alla heliga än-
 glars och utwaldas omgiänge. Och thet heter nu / at
 rätt med Trona hängia wid Gud / och tillförie sig
 til honom alt godt / på stältenes wagnar ätwen / i
 an-

andelig och ewig mätto/ här timmeligen och thär ez
winnerligen. Och då sannas hwad Paulus säger i
Rom. 8: v. 24, 25. Wi äre wäl salige wordne/
Doch i hoppet; men hoppet om thet synes/
är thet icke hopp/ ty huru kan man hoppas
thet man ser? Om wi nu hoppes thet wi icke
seem/ så twänte wi thet med tolamod.

A
//
//

SEd några ord will jag ock nu i det Andra stycket
af Betrachtelsen omrödra: Huru den sanna Tron
utöfwar sig i beständig kärlek emot Nästan /
och har altid at kämpa emot otron. Ty med
sit exempel här i Evangelio wille ju ock Christus hand-
leda/ upwäckta och förmå sina låra Lärjungar til hjer-
telig kärlek och medlidande; at de skulle bryta dem
hungriga sit bröd/ hafwa the elända i hus/
klåda the nakna och icke draga sig undan för
sit fiott/ efter Guds egen förmaning i *Esaï 58: 7.*
Ty sade ock Jesus wid sota twagningen/ som står
i *Job. 13: v. 12-17* Weten I/ hwad jag eder
gjordt hafwer? I kallen mig mästare och
Herre; och I säjen rätt/ ty jag är ock så.
Hafwer nu jag/ som är eder Herre och mä-
stare/ twaget edra fötter/ så skolen I ock två
hwarannars fötter. Jag hafwer gifwit eder ef-
terdomelse/ at/ såsom jag gjorde eder/ så sko-
len I ock göra. Sannerliga/ sannerliga säger

Andra
deln. //
//

//
//
//

//
//

jag eder: tienaren är icke för mer/ än hans
 Herre; icke är heller sändabudet för mer/ än
 han/ som honom sändt hafwer. Om I thet
 ta weten/ salige ären I/ om I thet giören.
 Och i följande 15: Cap. v. 10, 11, 12, 14. Om I hål-
 len min bud/ så blifwen I i minom kärlek;
 Såsom och jag hafwer hållet mins Faders
 bud/ och blifwer i hans kärlek. Thetta är
 mit bud/ at I skolen älska eder inbördes/ så-
 som jag hafwer älskat eder. I ären mine vän-
 ner/ om I giören/ hwad jag biuder eder.
 Och si theruppå går nästan hela Christi lära ut/
 thet yrcka alle Evangelister och Apostlar uppå/ och
 wår Gud fordrar intet mera af oss/ än at wi gie
 oss Gudi och wåröim Nasta tilienst hel hållne/ och
 så uprichtigt/ som Gud skänckt och gier sig at oss
 syndare i sinom högt älskeliga enfödda Son; så at
 wi/ i Guds ställe och för Guds skull/ af idel kär-
 lek tiene och giöre wåröim Nasta/ alla menniskior
 utan åtskilnad/ alt godt. In Gud behöfwer intet
 egenteligen wåra goda wärck; ändock wi wål äro
 Guds wärck/ skapade i Christo Jesu til go-
 da gierningar/ til hwilka Gud oss tilförene
 beredt hafwer/ at wi uti them wandra skole.
 som Paulus talar uti Eph. 2: v. 10. Men Gud will/
 at/ såsom han har giordt och betet sig emot oss/ så-
 som

som han är sorgfällig om oss / söder / närer / kläder
 och wårdar oss / samt skänkt och gifwit sig selfwar
 åt oss syndare / i sin k. Son / både med lif och blod /
 med sin ord / lära och wandel / och alt hwad han
 giordt och lidit oss til godo och förlofning; Ty Chri-
 stus älskade församlingen och hafwer utgifwit
 sig self för henne / på thet han henne helga
 skulle / och hafwer giordt henne rena i twat-
 tens bad / genom ordet: Och alt detta utaf blott
 oförskuld nåd / utan affeende på egen nytta och we-
 dergjällning; Så skole ock wi af en fri orwungen
 kärlek / med lust och nöje / utan all syndig afficht på
 egen förmon och beqwämlighet / i trone för Guds
 och Jesu skull wara wärom nästa til tienst / och gid-
 ra honom alt godt både til kropp och själ. Thet
 Frälsaren oss lärer uti *Luc. 6:* säjandes: Om I äls-
 sken them som eder älska / hwad tack hafwen I ther-
 före; eller af *Matth. 5: 47.* Om I hafwen eders
 wänliga emot edra bröder allenast / hwad besynner-
 ligt gidren I? ty syndarena älska ock them / af hwil-
 ka the älskade warda. Och om I gidren them godt /
 som eder godt gidra / hwad tack hafwen I therföre?
 ty syndarena gidra thet ock. Och om I lånen them /
 ther I hoppens så något igen / hwad tack / eller pris-
 och lön hafwen I therföre? Ty syndarena låna ock
 sondarom / på thet the skola så lika igen. Utan
 hellre älsker edra orwänner / och gidrer wäl / och lå-
 ner / förhoppandes ther intet af: Och eders lön skall
 wara mycken / och i skolen wara dens Högstas barn;

Eph. 5: 25
26.

ty han är mild emot the otacksamma och onda.
 // Det blifwer derwid / som Församlingen här om säger
 // och instämmer: Utan kärlet tron aldrig är, Then hem-
 // ne pligår prisa, Så så wi ta wår nästa kär, At wi honom
 // godt bewisa: Ther med warder Guds lag upfyld: Wi tie-
 // ne hwoat annan oförskylt, Som Christus of tient hafwer.
 // Kärleken söker ingen lön, Doch wete wi then tillsunda, Wi
 // förtie then uti Guds stön, Och twisfe ingalunda, at wi
 // stole then wisfeliga så: Sans fasta löste wi hafwe ther på,
 // Doch af hans nåd allena.

200 // Märkom här noga Mine Käreste / hwarutaf alt
 // detta härskyta månde: Nemliga af Trone. Förut måste
 // ju et träd wara godt til sin rot och stam / om det skal
 // kunna bära några goda fructer: så måste ock wårt son-
 // // dige hierta i omwändellen genom tron på Jesum warda
 // // renadt och förändradt til rätt godhet och fromhet / innan
 // // thet kan giöra något godt och ha lust til Guds lag / efter
 // // then inwärttes menniskiona; Ty säger Jesus til Judarna
 // // i Matth. 12: v. 33, 24. Giörer antingen träd godt /
 // // så warder fruchten god; eller ock giörer träd
 // // ondt / så warder fruchten ond; ty af fruchte-
 // // ne känner man träd. I huggormars afföda /
 // // huru kunnen I tala något godt / medan I
 // // ären selfwa onde; ty ther hjertat med fullt är /
 // // theraf talar munnen. Och til sine Lärjungar sade
 // // han: Jag är Winträd / I ären grenarna; then
 // // som blifwer i mig och Jag i honom / han bär
 // // mycken frucht: ty mig förutan kunnen I intet
 // // giöra.

Rom. 7: v.

28.

Joh. 15: v.

5.

göra. Och såsom fructen på träd gör intet träd til
godt/ utan urvisar allenast/ at trädet är godt; så
känner man ock en med tron begäfvad menniska up-
på thes goda fructer. Ty hwart och et godt
trå bår goda frucht/ men et ondt trå bår on-
da frucht: et godt trå kan icke båra onda
frucht; icke kan heller et ondt trå båra goda
frucht: Åro Trålsfarens ord i *Matth. 7*: Tron uppå
JEsu gör menniskan til from och god; men go-
da värck och giärningar bewisa och å daga lägga sam-
ma des tro och hjertans fromhet/ eller rättfärdig-
het/ Gudi til pris och åbro/ och andra menniskior
til notto och upmuntran/ at åtven söka Gud och
wända sig til honom af allo hjerta. Ty sade åter
JEsus til sina Lärjungar: Så låter edart lius
lysa för menniskiomnen/ at the måga se edra
goda giärningar och prisa edar Fader/ som är
i himmelen. af *Matth. 5: v. 16*. Och Paulus i *Phil.*
1: ånskar och beder Gud/ at wi måtte warda upfyl-
te med rättfärdighetenes frucht/ hwilken genom
JEsu Christum kommer til Guds pris och lof.
Det menar ock Apost. *Jacob. i sin Epist. 2. Cap.* så han
säger: Wisa mig tina tro med tina giärningar;
Ty såsom kroppen utan anda är död/ så är
ock tron utan giärningar död. Man will säja: G-
medan kärleken och goda giärningar intet följa/ så är
det et wist teckn och prof thertil/ at där är ingen Tro;
utan

utan blott en sielfgiord tancka och inbilning om tro/
 den menniskiorna gemenligen falskeligen hålla för och
 falla til tro." Och så länge man intet har den lef-
 wande Tron på Gud och sin Frälsare / intet står i nåd
 hos Gud / och kommit til Guds och wärs Heras Jesu
 Christi delaktighet; så är man en onyttig swariare om
 Trona och gierningarna / och gör et sielfgiort men-
 niskiwärck deras / wet hwarken hwad tro / eller
 goda gerningar äro. Thet likwål Jesus säger i Job.
 5: Thet är Guds wärck / at I tron på then
 han såndt hafwer. Och Guds gåftwo är thet /
 af Eph 2: v. 8. Och jag tillförser mig thet samma/
 säger Paul. i Phil. 1: v. 6. at then uti eder et godt
 wärck begynt hafwer / han skall thet ock ful-
 borda in til Jesu Christi dag. Cap. 2: v. 13. In
 Gud är then som wärckar i eder / både willja
 och giärning / efter sit goda behag.

Men at Tron / oachradt thes sansfärdighet och
 lifachtighet / och ehuru then är uti ständig widfning
 af rätte kärlek til Gud och nästan / antå alltid har
 til at kämpa emot otron / är thet sista wi an-
 märckie. Detta är en lärdom / som förekommer al-
 la oförfarne och oöswade uti Christendomen fram-
 mande / sällsam och orimelig / nemligen: at den
 sanna Tron skall wara med otro blandad / eller
 ej aldeles fri dersföre. In otron insinner sig wid
 trona anten i Christendomens början / fortgång / el-
 ler

Se Lutheri
 Föreral til
 Rom. Ep.
 om Tron.

X

1

1

NB

1

1

ler utgång; och en rättsinnig tro har alltid at gwi-
 da och kämpa emot otron. Ja ingen Christen har
 varit / eller blifwer / in til thes werlden tar anda / som
 icke haft och har af nöden at föra denna suckan.
 Herre / jag tror; hjelp mina otro. Och en så-
 dan kiänning och klagan öfwer otron är et säkert och
 wist kiännetekn til trona; Ty then har ju ännu al-
 drig kunnat haft tron / som ej kiändt och sunnit sin otro.
 Ty skrifwer ock Apost. Paulus til sin Lärjunge *Timoth.*
i 1. Epist. 6: v. 11, 12. At han skulle fara och ja-
 ga efter trona; och kämpa en god tronens
 kamp. Hwaraf skönjes / at Tron hos the heliga
 Guds barn och rättsfärdigada själar är mången gång /
 som et skrygt creatur och flygtig fogel / den man
 märkte jaga efter och uppsöka / tills man får'n fatt:
 ty huru ofta tycks thet icke vara ute med tron i
 the stora andeliga och lekamliga nöder och bedröfs-
 welser / som of uppå komma / så diefwulen och wer-
 den giöra *a larme*. och tränga den bedröfwade själen
 å alla sidor? Här måste Guds barn med bön och
 suckan liksom uppsöka tron och bedja / at Gud wille
 förra all twekan och upblåsa then fördolda swaga-
 tros gnistan. ja fullborda den / såsom han then be-
 gont. Tron heter ock af Paulo en kamp; emedan
 then här alltid har at strida emot förnuft / satan /
 kött och werld. Så länge nu thesas fiendtlighet
 wahrar / så länge påstår ock kampen: Men then än-
 nu måst kämpa / har ej fullstigen öfwerwunnit. Och

//

//

//

123

//

//

//

//

13

//

//

//

//

//

//

alla ha ha mndt mndt / D / andt rög wad rög alt
 wad

altså har tron ouphørligen at kiæmpa emot otron / och
 kan ej blifwa denna striden qwert / så länge thetta
 usla timmeliga lifwet wahrar: ty otron / förnuftet /
 fiottet / satan och werlden sätter altid här något i
 wågen för tron / hwarmed hon måtte kiæmpa; Och
 thet kan ej astöpa utan twekan / ångslan och fruch-
 tan / modfällighet / försagdhet och klenmodighet: Ja
 thessa fiender giöra ofta så många swåra inkast mot
 trona / at the Christtroende siålar wål så försara /
 hwi Paulus kallar Tron en kamp; hwarwid then
 ena ångest swetten efter then andra på dem utbry-
 ter / och ågonen öfwerflöda af tårewatn / så at de
 "wål så kiæmpa alt in til blods / stående mot synde-
 "na / med råsamod löpa i den kamp / som för trona
 "helgonen ena reso förelagd är. *Ebr. 12: Jud. Epist. v. 3;*
 Men så är thet dock en god trones kamp; hwar-
 wid the / uti sin salighets Höfdinges Jesu segers
 "kraft / kiæmpa så / at the winna then ena segren ef-
 "ter then andra / både öfwer / werlden och thenna werl-
 "denes förste dietwulen / och kunna kullslå alt otros
 fäste / samt til fånga taga alt förnuft under Chri-
 sti lydno / at se af 1. *Joh. 5:* och 2. *Cor. 10:* The ha nåd /
 "at uti alt thetta öfwerwinna wida gonon honom / som
 "them älskat hafwer *Rom. 8:* Och så har tron här sin
 wagheth hos alla rätta Christtroena Guds barn / så
 länge the omföra thenna syndsens och dödsens kropp:
 the kunna och wilja ofta intet tro thet / at the ha
 trona / uton hafwa mycket beymmer i sina hjertan;
 hwilket dock för hans skull / som them och öf alla
älskat

Ålstat hafwer / och wid hwilken tron / när then rätt-
 skaffens är / allena hänger och fästet sig / intet kan
 skada ; utan är fast mera et bewis til tronens wæ-
 feliga närwarelse.

Thet har sig härmed så / Mine Käreste: at the werds
 sligen sinnade / säkre syndare giora sig Tron gansta
 lätt / och tycka sig snart hafwa utlärt den samma.
 Allenast the kunnat förwärfwa sig en Historisk kundskap
 af Guds ord och wår Christeliga Cateches, så mena de
 straxt / sig ha tron. Och dem förefaller sällamt / när thet
 säjes them / at the skola bedia Gud om trona och
 kämpa emot otron / jaga efter Trona / och kämpa
 en god tronens kamp. Thet wilja the lårt intet we-
 ra af; Ty the tycka / at tron har aldrig wilit ifrån
 them. The säja och hålla före: hwem skulle icke tro
 thet / at Gud är nådig och Jesus lidit döden för
 hela werdenes synder? och fast än the lefwa uti herr-
 skande synder mot samwetet / tillstadia syndene hennes
 wilja och efterfölja i alt sina kistliga lustar; så gior
 ra the sig dock intet stort betydmer thedöfwer / e-
 medan the smickra sig med en inbilnings Tro / och
 otron så hårdt insöft them. Men när thet yrkes up-
 på / at syndaren skall fatta trona under föregången
 syndakänsla och ånger / känna sig för en skuld när för
 Gudi och öfwerträdare alt ifrån moderlifwet / för et
 wredenes och förtappelsens barn / skyldig til ewig död
 och fördömmelse; då han ser intet annat för ögonen /
 än synd / Guds wrede / domen och helfwete; då la-
 gen och samwetet anlagat / förbannat och fördömm-
 mer

23

4

4

171. 209
 2. 27. 20
 171

mer honom / synd och satan försträcker och quäler
 själen / lämnandes henne ingen frid / rast och ro; och
 intet skapat creatur på jorden kan hjälpa henne der-
 ut: så så får man se / at Tron på Jesum är intet
 något menniskio / utan Guds werck. Och så wida Tron
 och lefwernet måtte alltid swara emot hwartannat /
 och Gud måste så rengöra hjertat genom trona af-
 wen ifrån syndens / satans och werdenes kärlek / träl-
 achtiga tiensst och lydno; så får man finna / at the
 flestas förmenta tro swigtar och är beklageligen blott
 en död och skrymtachtig inbilnings och tancke tro.

Deremot / så hafwa de på nytt födde troende
 Guds barn hela sin lifstid at lära sig på tron
 och des öfnina; ty the äro intet benögde the med
 allena / at the kunna fatta Guds ord och *Catechesmi*
 läran i hufwudet / i minnet / förståndet / tanckarna
 och på tungan / utan the willa ock ha och förfa-
 ra thes kraft i hjertat / at thet får uplysa förståndet /
 böja och ändra wiljan / tåmja the syndiga begiärfse-
 na och helga hela thetas wandel. Thet heer ofta
 af them med innerlig och alswarlig hertesuckan:
 Ach then som kunde tro! Ach Herre Jesu /
 stärck och föröka oss trona! Och Herre / wi
 tro: hjelp wåra otro! Förtag all otro och stärck
 wåra swaga tro! Och så tror all werlden i sit tycke /
 och tror dock intet: Men Guds heigon tycka sig intet
 tro / och hafwa dock trona

Luc. 17: 5:

Marc. 9:

24.

Alt thetta tienar nu sluteligen alla Gud älskan-
 de

de swagtrogna Christina til märkkelig upbyggelse /
 tröst och upmuntran: at the intet / utaf den hos
 them sig yppande kiänning af oro / tvifkan och flem-
 modighet / måga tänckia och sluta / at the ej böra
 til Guds utvalda barnas antal / som hafwa tron
 och rätkias Gudi. Ty hwarest wärdtelig kamp mot
 otron är / och man anropar af alt hjerta Jesum
 om hjelp derunder / der måste ock tron wara til sin-
 nandes; ty hwad är thet annat / som hos oss då
 kämpar / suckar / beder och ropar / än tronens anden /
 som hjälper våra skröplighet och manar godt
 för oss med outsäseliga suckan? Och hwad är thet /
 som dlefswulen mera ansätter och hatar / än tron / at
 han måtte / om möeligit är / aldeles utsläcka och til
 intet göra den? ty si satanas hafwer beqrarat
 eder / at kan skulle sälla eder såsom hwete.
 Men jag hafwer bedit för dig / sade Jesus
 til Simon Petrum, at tin tro skall icke om in-
 tet warda. Thefutom böra the troende själar be-
 täncka / thet Gud har sina ahwisa heliga orsaker /
 hwi han icke låter them kiänna och försara
 hos sig tron och theß kraft. Ty såsom et friskt och
 starkt barn löper ofta ute / söker ro ibland andra lek-
 camerader och kan läteligen taga skada; Men et sukt
 och spädt barn är ingenstäds heldre / än uri sin mo-
 derg skidt: så ock the stark-trogna / som så äro eller
 thycka sig wara / och weta af ingen ansehtning til
 sin tro / the kunna ofta taga sig för mycken frihet at
 omgås med werlden och wara i the ogudachtigas säll-
 skap / nyttia des såfängelighet / om icke aldeles göra

2. Cor. 4:5
 v. 13.
 Rom. 8: 21
 26.

Enc. 22: 25
 31, 32.

AB
 //
 //
 //

et med them och bli delachtige af deras synder; Och låta så friheten / dertil de kallade äro i Christo / gifwa fiötter tillfälle at skyla ondskona med / twert emot Guds Andas förmaning i Gal. 5: och 1. Pet. 2: Men the swagtrogne hålla sig helst til Gud och sin Frälsare Jesum / och sky före / at använda någon enda stund utan at rätt täncka uppå honom.

N3
 //
 //
 //
 The såkra syndare och alla comwända slålar / wardenes och sina egna lustars slafwar / tienar och bör thetta åter lända til skräck och åttwarning: at the wid sin förmenta tro / som ej wet eller will kiännas wid någon otro / ej alt framgient giöra sig så såkra och tryggga; utan pröfwa sig seltwa och sina hjertan flitigt och noga efter Guds ords reglo / och bedia honom tregit och trågit / at han nådeligen wille bewara them för all otro / som bestionjes och är öfwerstruken med sagert skien af tro / Christendom och Gudachtighet / med mera / men har ingen ting mindre / än thes kraft.

Ja, förlån mig trona rena På tin Son Jesum Christ, Wår Frälserman allena; Förlåt mig all min brist. Tu mig eij öfwergifwer, Thet haar tu läswat mig, Om jag wid trona blifwer, och stadigt åtallar tig. Wårdes mig hoppet gifwa, Som mig uphålla kan: Låt mig i kärlet blifwa G. mot hwar Christen man; Alt jag alt godt kan giöra Min nästa såsom mig; Och sådan lefnad föra, Som kan behaga tig. Tig ste lof, prajs och åbra, O Gud och Fader min! Tu wårdes hos mig wara Med wålsignelsen tin; Wårdes mig tin nåd sända, När jag affomna stal; Gif mig en salig ånda, Och tag mig i tin sahl.

Amen! Hör och giör det mildaste Gud och Fader för Jesu Christi skull: Amen!

Pv. Saarnalaiz.
Arenius

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 1351

Mf

